

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 28. júla 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naliehavé prejudiciálne konanie — Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Článok 26 ods. 1 — Európsky zatykač — Účinky odovzdania — Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcom členskom štáte — Pojem ‚zadržiavanie‘ — Iné opatrenia obmedzujúce osobnú slobodu ako uväznenie — Domáce väzenie spojené s nosením elektronického náramku — Charta základných práv Európskej únie — Články 6 a 49“

Vo veci C-294/16 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi (Okresný súd Lodž-Centrum, Poľsko) z 24. mája 2016 a doručený Súdnemu dvoru 25. mája 2016, ktorý súvisí s konaním:

JZ

proti

Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Lycourgos (spravodajca), E. Juhász, C. Vajda a K. Jürimäe,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. júla 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna a J. Sawicka, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: C. R. Brodie, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci D. Blundell, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Owsiany-Hornung a S. Grünheid, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: poľština.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. júla 2016,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci konania medzi účastníkmi JZ a Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście (Okresná prokuratúra Lodž-Centrum, Poľsko), ktorý sa týka žiadosti JZ smerujúcej k tomu, aby mu bolo do celkovej doby trestu odňatia slobody, na ktorý bol odsúdený v Poľsku, započítané obdobie, počas ktorého mu členský štát vykonávajúci európsky zatykač, t. j. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, uložil domáce väzenie spojené s elektronickým monitorovaním.

Právny rámec

EDLP

- 3 Článok 5 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), nazvaný „Právo na slobodu a bezpečnosť“, vo svojom odseku 1 stanovuje, že „každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť“.

Charta

- 4 Podľa článku 6 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), nazvaného „Právo na slobodu a bezpečnosť“, „každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť“.
- 5 Článok 49 Charty, nazvaný „Zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov“, vo svojom odseku 3 stanovuje, že „prísnosť trestov nesmie byť neprimeraná trestnému činu“.
- 6 Článok 52 Charty, nazvaný „Rozsah a výklad práv a zásad“, vo svojich odsekoch 3 a 7 stanovuje:

„3. V rozsahu, v akom táto charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v [EDLP], zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby právo Únie priznávalo širší rozsah ochrany týchto práv.

...

7. Súdny Únie a členských štátov náležite prihliadajú na vysvetlivky vypracované s cieľom poskytnúť usmernenia pri výklade tejto charty.“

Rámcové rozhodnutie 2002/584

- 7 Odôvodnenie 12 rámcového rozhodnutia 2002/584 uvádza, že toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 EÚ a vyjadrené v Charte, najmä jej kapitole VI.

- 8 Článok 1 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [EÚ].“

- 9 Článok 12 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Držanie osoby vo väzbe“, stanovuje:

„Keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán vydá rozhodnutie o tom, či vyžiadaná osoba sa má naďalej zadržiavať v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu. Osoba sa môže kedykoľvek dočasne prepustiť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu za podmienky, že príslušný orgán uvedeného členského štátu vykoná všetky potrebné opatrenia, na jej zabránenie ukrytiu [na zabránenie jej úteku – *neoficiálny preklad*].“

- 10 Článok 26 rámcového rozhodnutia 2002/584, nazvaný „Započítanie doby zadržania vo vykonávajúcim členskom štáte“, ktorý je súčasťou kapitoly 3 tohto rozhodnutia, nazvanej „Účinky odovzdania“, stanovuje:

„1. Vydávajúci členský štát započíta všetky obdobia zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby zadržiavania na výkon vyneseného trestu alebo ochranného opatrenia vo vydávajúcim členskom štáte [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody v členskom štáte, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*].“

2. Za týmto účelom vykonávajúci súdny orgán alebo ústredný orgán určený podľa článku 7 poskytne vydávajúcemu súdnemu orgánu [súdnemu orgánu, ktorý vydal zatykač, – *neoficiálny preklad*] v čase odovzdávania všetky informácie týkajúce sa trvania väzby požadovanej osoby na základe európskeho zatykača.“

Poľské právo

- 11 Článok 63 § 1 kodeks karny (trestný zákon) zo 6. júna 1997 (Dz. U. č. 88, čiastka 553) stanovuje, že do celkovej doby trestu odňatia slobody sa započítajú obdobia skutočného odňatia slobody zaokrúhlené na celé dni, pričom jeden deň skutočného odňatia slobody zodpovedá jednému dňu trestu odňatia slobody, dvom dňom trestu obmedzenia osobnej slobody alebo dvom dňom zodpovedajúcim peňažnému trestu. Dňom v zmysle tohto článku 63 ods. 1 je doba 24 hodín od momentu skutočného odňatia slobody.
- 12 Podľa článku 607f kodeks postępowania karnego (trestný poriadok) zo 6. júna 1997 (Dz. U. č. 89, čiastka 555, ďalej len „trestný poriadok“), ktorým sa do poľského právneho poriadku preberá článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, sa do doby uloženého alebo vykonaného trestu započítajú obdobia skutočného odňatia slobody v členskom štáte vykonávajúcim zatykač na účely odovzdania.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 13 Rozsudkom z 27. marca 2007 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (Okresný súd Lodž-Centrum, Poľsko) odsúdil pána JZ na trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a dvoch mesiacov.
- 14 Keďže JZ pred výkonom trestu v Poľsku utiekol, bol na neho vydaný európsky zatykač. Dňa 18. júna 2014 bol JZ v rámci výkonu tohto európskeho zatykača zadržaný orgánmi Spojeného kráľovstva a uväznený do 19. júna 2014. Rozhodnutím z 25. júna 2015 uvedený súd započítal toto obdobie do trestu odňatia slobody, ktorý mal JZ vykonať v Poľsku.

- 15 V období od 19. júna 2014 do 14. mája 2015 bol JZ, ktorý bol prepustený na slobodu na základe zloženia peňažnej záruky vo výške 2 000 libier šterlingov (GBP), povinný zdržiavať sa na ním uvedenej adrese v čase od 22.00 do 7.00 hod. nasledujúceho rána, pričom táto povinnosť bola spojená s elektronickým monitorovaním. Okrem toho bola odsúdenému uložená povinnosť hlásiť sa na policajnej stanici, najskôr každý deň v týždni, neskôr po troch mesiacoch trikrát týždenne, v čase od 10.00 do 12.00 hod., ďalej uložený zákaz žiadať o vydanie dokladov umožňujúcich mu vycestovať do zahraničia a napokon uložená povinnosť mať neustále zapnutý a nabitý mobilný telefón. Tieto opatrenia sa uplatňovali do 14. mája 2015, keď bol JZ odovzdaný poľským orgánom.
- 16 JZ sa pred vnútroštátnym súdom domáha započítania obdobia, počas ktorého v Spojenom kráľovstve podliehal domácejmu väzeniu s elektronickým monitorovaním, do doby trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený. Tvrdí predovšetkým, že podľa článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 musí byť rozhodnutie o započítaní ochranného opatrenia do uloženého trestu prijaté na základe ustanovení platných v Spojenom kráľovstve, podľa ktorých ochranné opatrenie spočívajúce v podrobení dotknutej osoby elektronickému monitorovaniu v trvaní osem a viac hodín denne sa podľa jeho názoru musí považovať za trest odňatia slobody.
- 17 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uvádza, že započítanie obdobia domáceho väzenia spojeného s elektronickým monitorovaním miesta pobytu do uloženého trestu je v britskom práve možné, len ak sa dĺžka domáceho väzenia rovná najmenej deviatim hodinám denne, pričom započítanie sa spravidla týka polovice doby uplatňovania opatrenia, zaokrúhlenej na celé dni.
- 18 Vnútroštátny súd uvádza, že JZ prišiel v dôsledku tejto uloženej povinnosti zdržiavať sa v nočných hodinách v mieste bydliska o prácu, keďže išlo o dočasnú prácu a zamestnávateľ dotknutej osoby nebol povinný upraviť jeho pracovnú dobu podľa jeho disponibilít. Navyše JZ bol počas prvých troch mesiacov domáceho väzenia povinný hlásiť sa každý deň v čase od 10.00 do 12.00 hod. na policajnej stanici vzdialenej približne 16 km od miesta jeho pobytu. Až po uplynutí týchto troch mesiacov sa počet uvedených návštev znížil na tri návštevy týždenne a JZ mal možnosť hlásiť sa na policajnej stanici bližšie k miestu jeho pobytu. Počas tohto obdobia JZ nebol schopný nájsť si prácu s pracovnou dobou zlučiteľnou s jeho disponibilitou. Zostal teda doma so svojimi deťmi a pracovala len jeho manželka.
- 19 Vnútroštátny súd sa domnieva, že výklad pojmu „zadržiavanie“ uvedený v článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 je zásadný pre správny výklad a uplatnenie vnútroštátnych ustanovení umožňujúcich skrátiť dĺžku trestov odňatia slobody, medzi ktoré patrí článok 607f trestného poriadku, ktorý bol do poľskej právnej úpravy zavedený na účely prebratia rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 20 Tento súd v tejto súvislosti uvádza, že výklad pojmu „skutočné odňatie slobody“ uvedeného v článku 607f trestného poriadku je zdrojom rozporov v judikatúre aj v právnej náuke.
- 21 Vnútroštátny súd sa domnieva, že vzhľadom na odôvodnenie 12 rámcového rozhodnutia 2002/584 a článok 6 ZEÚ sa má výklad článku 26 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia vykonať s prihliadnutím na článok 5 EDLP, ako aj na výklad tohto článku poskytnutý Európskym súdom pre ľudské práva.
- 22 Z toho vyplýva, že vnútroštátny súd musí mať možnosť posúdiť, či vo veci, ktorá mu bola predložená, všetky opatrenia uplatnené voči odsúdenému a dĺžka trvania týchto opatrení umožňujú domnievať sa, že tieto opatrenia predstavujú odňatie slobody, a teda na základe všetkých dotknutých právnych noriem a na základe uplatnenia zásady konformného výkladu prípadne započítať do dĺžky trestu odňatia slobody obdobie, počas ktorého sa uvedené opatrenia uplatňovali.
- 23 Okrem toho prijatie zužujúceho výkladu pojmu „zadržiavanie“, ktorý by obmedzil uplatnenie článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 len na tradičné formy odňatia slobody, ako sú uväznenie alebo väzba, by podľa vnútroštátneho súdu mohlo viesť k porušeniu zásady proporcionality, zakotvenej v článku 49 ods. 3 Charty.

- 24 Vnútroštátny súd uvádza, že spor vo veci samej sa vyznačuje kumuláciou rôznych ochranných opatrení, ktoré by sa ako celok mohli považovať za odňatie slobody. Uplatňovanie týchto opatrení počas niekoľkých mesiacov by sa v konečnom dôsledku mohlo považovať za dodatočný trest uložený za ten istý trestný čin, za ktorý už bol odsúdenému uložený dlhodobý trest odňatia slobody. Tento súd v tejto súvislosti uvádza, že JZ si počas obdobia domáceho väzenia nemohol nájsť platené zamestnanie zlučiteľné s časovými obmedzeniami, ktoré mu boli uložené, a celé bremeno financovania domácnosti niesla jeho manželka.
- 25 Za týchto podmienok Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Okresný súd Lodž-Centrum) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia [2002/584] v spojení s článkom 6 ods. 1 a 3 [ZEÚ] a článkom 49 ods. 3 [Charty] vykladať v tom zmysle, že pojem ‚zadržiavanie‘ zahŕňa aj opatrenia uplatnené vykonávajúcim členským štátom, ktoré spočívajú v elektronickom monitorovaní miesta pobytu osoby, na ktorú sa vzťahuje zatykač, v spojení s domácim väzením?“

O naliehavom konaní

- 26 Vnútroštátny súd navrhol, aby sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom prejudiciálnom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 27 Na podporu tohto návrhu tento súd uvádza, že JZ je vo výkone trestu odňatia slobody, pričom jemu uložený trest sa skončí 9. marca 2017. Okrem toho sa domnieva, že ak by sa ukázalo, že je potrebné započítať do tohto trestu odňatia slobody celé obdobie domáceho väzenia spojeného s elektronickým monitorovaním, t. j. od 19. júna 2014 do 14. mája 2015, dotknutá osoba by musela byť okamžite prepustená na slobodu. Uvedený súd sa preto domnieva, že dátum prípadného prepustenia JZ na slobodu závisí priamo od dátumu, ku ktorému Súdny dvor rozhodne o predložennom návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 28 V tejto súvislosti treba v prvom rade zdôrazniť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia uvedené v hlave V tretej časti Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Možno naň preto uplatniť naliehavé prejudiciálne konanie.
- 29 V druhom rade, pokiaľ ide o kritérium naliehavosti, podľa judikatúry Súdneho dvora je potrebné zohľadniť okolnosť, že dotknutá osoba vo veci samej je v súčasnosti pozbavená slobody a jej ponechanie vo väzbe závisí od rozhodnutia sporu vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. mája 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, bod 22 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom a pripomenutých v bode 27 tohto rozsudku vyplýva, že JZ je v súčasnosti pozbavený osobnej slobody a jeho ponechanie vo väzbe závisí od rozhodnutia Súdneho dvora, keďže jeho kladná odpoveď na položenú otázku by mohla viesť k okamžitému prepusteniu JZ.
- 30 Za týchto podmienok štvrtá komora Súdneho dvora 6. júna 2016 na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta rozhodla o vyhovení návrhu vnútroštátneho súdu, aby sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom prejudiciálnom konaní.

O prejudiciálnej otázke

- 31 Vnútroštátny súd sa svojou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že také opatrenia, akým je domáce väzenie po dobu deviatich hodín počas noci spojené s monitorovaním dotknutej osoby prostredníctvom

elektronického náramku, povinnosťou hlásiť sa každý deň alebo niekoľkokrát do týždňa na policajnej stanici v stanovenom čase, ako aj zákazom žiadať o vydanie dokumentov umožňujúcich vycestovať do zahraničia, je možné kvalifikovať ako „zadržiavanie“ v zmysle tohto článku 26 ods. 1.

- 32 Na úvod je potrebné pripomenúť, že zo záväznej povahy rámcového rozhodnutia 2002/584 vyplýva pre súdny orgán členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač, povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva. Tento orgán je tak povinný vykladať svoje vnútroštátne právo s čo najväčším ohľadom na znenie a účel tohto rámcového rozhodnutia, aby sa dosiahol ním sledovaný výsledok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, body 53 a 54, ako aj citovanú judikatúru).
- 33 Je pravda, že táto povinnosť konformného výkladu je obmedzená všeobecnými právnymi zásadami a nemôže slúžiť ako základ na výklad *contra legem* vnútroštátneho práva. Zásada konformného výkladu však vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, pričom zohľadnia vnútroštátne právo ako celok a uplatnia výkladové metódy, ktoré toto právo uznáva, aby zaručili úplnú účinnosť predmetného rámcového rozhodnutia a dospeli k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným rámcovým rozhodnutím (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, body 55 a 56, ako aj citovanú judikatúru).
- 34 Podľa článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 členský štát, ktorý vydal zatykač, započíta všetky obdobia zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby zadržiavania na výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody.
- 35 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z požiadavky jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, v zásade vyžaduje v celej Európskej únii autonómny a jednotný výklad (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. júla 2008, Kozłowski, C-66/08, EU:C:2008:437, bod 42, a z 24. mája 2016, Dworzecki, C-108/16 PPU, EU:C:2016:346, bod 28).
- 36 Uvedené ustanovenie však neobsahuje nijaký odkaz na právo členských štátov na účely vymedzenia jeho zmyslu a rozsahu pôsobnosti.
- 37 Preto sa treba domnievať, že pojem „zadržiavanie“ uvedený v článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 je autonómny pojem práva Únie, ktorý sa musí na území Únie vykladať autonómne a jednotne s prihliadnutím na znenie tohto ustanovenia, jeho kontext, ako aj ciele právnej úpravy, ktorej je súčasťou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. októbra 2015, Sudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 52).
- 38 Pokiaľ ide v prvom rade o znenie článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, je potrebné pripomenúť, že formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie sa nemôže chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, respektíve nemôže sa považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Ustanovenia práva Únie sa totiž musia vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení existujúcich verzií vo všetkých jazykoch Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2015, Léger, C-528/13, EU:C:2015:288, bod 35).
- 39 V tejto súvislosti treba uviesť, že medzi rôznymi jazykovými verziami článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 existujú rozdiely. Napríklad zatiaľ čo nemecká, grécka a francúzska jazyková verzia používajú výrazy „*Freiheitsentzugs*“, „*στέρηση της ελευθερίας*“ a „*privation de liberté*“ na označenie zaobchádzania, ktorému má byť dotknutá osoba vystavená v členskom štáte vydávajúcim zatykač, a výrazy „*Haft*“, „*κράτηση*“ a „*détention*“ na označenie obdobia, ktoré sa má započítať do doby uloženého trestu, anglická a poľská jazyková verzia používajú v uvedenom článku 26 ods. 1 iba výraz „*detention*“ a „*zatrzymanie*“. Naopak, holandská jazyková verzia tohto ustanovenia používa len slovo „*vrijheidsbeneming*“, ktoré zodpovedá výrazu „odňatie slobody“.

- 40 V tejto súvislosti je dôležité jednak uviesť, že výrazy „zadržiavanie“ a „odňatie slobody“ sa v rôznych jazykových verziách článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 používajú zameniteľným spôsobom, a jednak, že tieto pojmy sú podobné a ich obvyklý význam označuje situáciu zadržania alebo uväznenia a nie len jednoduchého obmedzenia slobody pohybu.
- 41 Pokiaľ ide v druhom rade o kontext, do ktorého spadá článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, treba uviesť, že článok 12 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje, že keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán vydá v súlade s právom vykonávajúceho členského štátu rozhodnutie o tom, či sa má táto osoba naďalej zadržiavať, pričom spresňuje, že je možné kedykoľvek a v súlade s uvedeným právom rozhodnúť o dočasnom prepustení dotknutej osoby za podmienky, že príslušný orgán vykoná všetky potrebné opatrenia na zabránenie jej úteku. Toto ustanovenie tak upravuje alternatívu k „zadržiavaniu“, a to dočasné prepustenie na slobodu spojené s opatreniami smerujúcimi k zabráneniu úteku dotknutej osoby.
- 42 Pokiaľ ide v treťom rade o cieľ sledovaný článkom 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, je potrebné uviesť, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 60 svojich návrhov, že cieľom povinnosti stanovenej v tomto článku započítať obdobie zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby odňatia slobody, ktoré má dotknutá osoba vykonať v členskom štáte vydávajúcom zatykač, je konkretizovať všeobecný cieľ rešpektovania základných práv, ako je uvedený v odôvodnení 12 rámcového rozhodnutia 2002/584 a pripomenutý v jeho článku 1 ods. 3, a to ochranou práva dotknutej osoby na osobnú slobodu zakotveného v článku 6 Charty, ako aj potrebného účinku zásady proporcionality pri uplatňovaní trestov v zmysle článku 49 ods. 3 Charty.
- 43 Článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 totiž tým, že ukladá povinnosť započítať všetky obdobia, počas ktorých bola odsúdená osoba zadržiavaná vo vykonávajúcom členskom štáte, zaručuje, že táto osoba v konečnom dôsledku nebude zadržiavaná po dobu, ktorej celková dĺžka – tak vo vykonávajúcom členskom štáte, ako aj v členskom štáte vydávajúcom zatykač – presiahne dĺžku trestu odňatia slobody, na ktorý bola odsúdená v členskom štáte vydávajúcom zatykač.
- 44 Ako v tejto súvislosti uviedli poľská vláda a Európska komisia tak vo svojich písomných pripomienkach, ako aj na pojednávaní, účinok pozbavenia osobnej slobody, ktorý je podstatou väzby, môže charakterizovať tak uväznenie, ako aj vo výnimočných prípadoch iné opatrenia, ktoré hoci nepredstavujú uväznenie v striktnom zmysle slova, sú natoľko obmedzujúce, že sa musia považovať za takéto uväznenie. To je prípad opatrení, ktoré z dôvodu ich typu, trvania, účinkov a spôsobu výkonu majú takú mieru prísnosti, že pozbavujú dotknutú osobu osobnej slobody spôsobom porovnateľným s uväznením.
- 45 Z toho vyplýva, že článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 nemožno vykladať tak, že sa obmedzuje na uloženie povinnosti členskému štátu, ktorý vydal európsky zatykač, započítať len obdobia uväznenia vo vykonávajúcom členskom štáte s vylúčením období, počas ktorých sa uplatňovali iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody s účinkami porovnateľnými s účinkami uväznenia.
- 46 Zo znenia, kontextu a cieľa článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 tak vyplýva, že pojem „zadržiavanie“ v zmysle tohto ustanovenia označuje opatrenie nie obmedzujúce, ale pozbavujúce osobnej slobody, ktoré nemusí mať nevyhnutne formu uväznenia.
- 47 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy a osobitne na rozdiel medzi opatreniami obmedzujúcimi osobnú slobodu na jednej strane a opatreniami pozbavujúcimi osobnú slobodu na druhej strane sa pojem „zadržiavanie“ v zmysle článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 musí vykladať tak, že sa popri uväznení vzťahuje aj na akékoľvek opatrenie alebo akýkoľvek súbor opatrení uložených dotknutej osobe, ktoré z dôvodu ich typu, trvania, účinkov a spôsobu výkonu pozbavujú dotknutú osobu osobnej slobody spôsobom porovnateľným s uväznením.

- 48 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúca sa pojmu „právo na slobodu“ upraveného v článku 5 ods. 1 EDLP, ktorý zodpovedá článku 6 Charty, podporuje tento výklad.
- 49 V tomto kontexte treba pripomenúť, že článok 52 ods. 3 Charty stanovuje, že v rozsahu, v akom táto Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDLP, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv stanovených v tomto dohovore.
- 50 V tejto súvislosti z vysvetliviek k tomuto článku 52 ods. 3, ktoré sa v súlade s článkom 6 ods. 1 tretím pododsekom ZEÚ a článkom 52 ods. 7 Charty musia zohľadniť pri jej výklade (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, bod 20, ako aj z 27. mája 2014, Spasic, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, bod 54), vyplýva, že cieľom článku 52 ods. 3 Charty je zabezpečiť potrebnú súdržnosť medzi právami obsiahnutými v Charte a zodpovedajúcimi právami zaručenými EDLP bez toho, aby tým bola narušená autonómia práva Únie a Súdneho dvora Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. februára 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, bod 47).
- 51 Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva sa „právo na slobodu“ zakotvené v článku 5 ods. 1 EDLP netýka jednoduchých obmedzení slobody, keďže tento článok sa vzťahuje len na opatrenia pozbavujúce osobnú slobodu. Na účely určenia toho, či je určitá osoba „pozbavená slobody“ v zmysle článku 5 EDLP, Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že treba vychádzať z jej konkrétnej situácie a zohľadniť všetky kritériá, ako sú typ, trvanie, účinky a spôsob výkonu dotknutého opatrenia (pozri v tomto zmysle ESLP, 6. november 1980, Guzzardi v. Taliansko, CE:ECHR:1980:1106JUD000736776, bod 92, a 5. júl 2016, Buzadji v. Moldavská republika, CE:ECHR:2016:0705JUD002375507, bod 103).
- 52 Európsky súd pre ľudské práva sa vo svojom rozsudku z 20. apríla 2010, Villa v. Taliansko (CE:ECHR:2010:0420JUD001967506, body 43 a 44), v tejto súvislosti domnieval, že opatrenia ukladajúce dotknutej osobe povinnosť hlásiť sa jedenkrát mesačne policajnému orgánu poverenému dohľadom, udržiavať kontakt s psychiatrickým centrom dotknutej nemocnice, bývať na presne určenom mieste a nevzdalovať sa z obce miesta bydliska, ako aj zdržiavať sa doma v čase od 22.00 do 7.00 hod. nepredstavujú pozbavenie slobody v zmysle článku 5 ods. 1 EDLP.
- 53 Súdny orgán členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač, je pri vykonávaní článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 povinný preskúmať, či sa opatrenia prijaté voči dotknutej osobe vo vykonávajúcim členskom štáte musia považovať za pozbavenie slobody tak, ako je uvedené v bode 47 tohto rozsudku, a teda predstavujú zadržiavanie v zmysle tohto článku 26 ods. 1. Ak uvedený súdny orgán dospeje v rámci tohto preskúmania k záveru, že je to tak, uvedený článok 26 ods. 1 ukladá povinnosť započítať do doby odňatia slobody, ktoré má táto osoba vykonať v členskom štáte vydávajúcim európsky zatykač, celé obdobie, počas ktorého sa tieto opatrenia uplatňovali.
- 54 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že hoci také opatrenia, akým je domáce väzenie po dobu deviatich hodín počas noci spojené s monitorovaním dotknutej osoby prostredníctvom elektronického náramku, povinnosťou hlásiť sa každý deň alebo niekoľkokrát do týždňa na policajnej stanici v stanovenom čase, ako aj zákazom žiadať o vydanie dokumentov umožňujúcich vycestovať do zahraničia, nepochybne obmedzujú slobodu pohybu dotknutej osoby, v zásade nie sú natoľko obmedzujúce, aby mali účinok pozbavenia slobody, a mohli tak byť kvalifikované ako „zadržiavanie“ v zmysle článku 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 55 Keďže sa však uvedený článok 26 ods. 1 obmedzuje na stanovenie minimálnej úrovne ochrany základných práv osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, nemožno ho, ako uviedol generálny advokát v bode 72 svojich návrhov, vykladať ako ustanovenie, ktoré bráni tomu, aby mohol súdny orgán členského štátu vydávajúceho tento zatykač len na základe vnútroštátneho práva započítať do celkovej doby odňatia slobody, ktoré má dotknutá osoba vykonať v tomto členskom štáte, celé obdobie alebo časť obdobia, počas ktorého sa vo vykonávajúcim členskom štáte uplatňovali na túto osobu opatrenia zahŕňajúce nie pozbavenie, ale len obmedzenie osobnej slobody.

- 56 Napokon je potrebné pripomenúť, že pri preskúmaní uvedenom v bode 53 tohto rozsudku môže súdny orgán členského štátu vydávajúceho európsky zatykač na základe článku 26 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 požiadať príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu o poskytnutie všetkých potrebných informácií.
- 57 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že také opatrenia, akým je domáce väzenie po dobu deviatich hodín počas noci spojené s monitorovaním dotknutej osoby prostredníctvom elektronického náramku, povinnosťou hlásiť sa každý deň alebo niekoľkokrát do týždňa na policajnej stanici v stanovenom čase, ako aj zákazom žiadať o vydanie dokumentov umožňujúcich vycestovať do zahraničia, v zásade nie sú vzhľadom na typ, trvanie, účinky a spôsob výkonu všetkých týchto opatrení natoľko obmedzujúce, aby mali účinok pozbavenia slobody podobný účinku, ktorý vyplýva z uväznenia, a mohli tak byť kvalifikované ako „zadržiavanie“ v zmysle uvedeného ustanovenia, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

O trovách

- 58 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že také opatrenia, akým je domáce väzenie po dobu deviatich hodín počas noci spojené s monitorovaním dotknutej osoby prostredníctvom elektronického náramku, povinnosťou hlásiť sa každý deň alebo niekoľkokrát do týždňa na policajnej stanici v stanovenom čase, ako aj zákazom žiadať o vydanie dokumentov umožňujúcich vycestovať do zahraničia, v zásade nie sú vzhľadom na typ, trvanie, účinky a spôsob výkonu všetkých týchto opatrení natoľko obmedzujúce, aby mali účinok pozbavenia slobody podobný účinku, ktorý vyplýva z uväznenia, a mohli tak byť kvalifikované ako „zadržiavanie“ v zmysle uvedeného ustanovenia, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

Podpisy